

जे सिक्नु छ, जबानीमै सिक। मोज गर्ने अवसर त त्यसपछि पनि प्राप्त हुन्छ। आराम त मुद्दाको लागि हो भने काम जीवितको लागि।

विचारसार र सूक्ष्मिका

प्रकाशक	प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. वीरगंज-११
प्रधान सम्पादक	जगदीशप्रसाद शर्मा
त्यावस्थापक/सम्पादक	विकाश शर्मा
सम्पादक	शश्वत नेपाल/ खडगबहादुर श्रेष्ठ (प्रताप)
समाचार सम्पादक	आर. के. पटेल
बारा विशेष प्रतिनिधि	गर्नीरा सहनी
मुद्रकः	प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफसेट धापाखाना)
विवरण सिवेगा	हल रोड, श्रीपुर, वीरगंज-११ (नेपाल), पोस्ट बस्स नं. ८८, फोन नं. ०१७-५३७१०५०
email:	prateekdaily@gmail.com, prateekdainik@yahoo.com
Website:	www.prateekdaily.com

नेकपाको नाटक

विभाजित नेकपा र तिनका नेताहरू एकले अकालाई नद्दीयाउन लागिपरेका छन्। मानी बुई पक्षबीच आकाश-जमीनको फरक छ। झन्डै दुई तिहाइ बहुमत प्राप्त केपीशमाँ ओली नेतृत्वको सरकारले मध्यावधि चुनावको घोषणा गरेपछि अब जनताको बीचमा कुन मुद्दा लिएर जाने समस्या खडा भएको छ। यो अवस्थामा 'संसद् विधिन र मध्यावधि चुनाव' मुख्य मुद्दा दुवै पक्षले पाएका छन्। "वर्तमान अवस्थामा मध्यावधि निर्वाचन एक मात्रै लोकतान्त्रिक विकल्प हो" भन्दै ओली पक्ष चुनावमा गइरहेको छ भने "लोकतान्त्रिको निर्मित सबैभन्दा ठूलो घात हो" भन्दै प्रचण्ड-नेपाल पक्ष संसद् पुनर्स्थापनातर्फ गइरहेको छ। संसद् विधिन तथा मध्यावधि निर्वाचनको कुरा मुलुकवासीका लागि ताजा र चासोको विषय पनि भएकोले नागरिकको बीचमा जान वामपन्थी दल तथा समूहरूलाई सजिलो भएको छ। नेकपाले पाँच वर्ष सरकार चलाएर चुनावमा जानुपरेको भए जनताको बीचमा के मुद्दा लिएर जान्थे होला? सोचनीय छ, किनभने धेरैवटा लोकप्रिय नारालाई उसले बितेको चुनावमा नै खर्चिसकेको छ, जुन पूरा भएको छैन। सरकार गठन भएलगातै भागबन्दामा अलिङ्गएको नेकपा कहिले सरकार त कहिले पार्टीभित्रका पदीय लुँछाचुँडीमा तीन वर्ष अर्थात् ६० प्रतिशत समय बित्यो। पार्टी नफुटेको भएपनि पार्टीभित्रको झगडा, गुट-उपगुट झाँगिदै गइरहेको बाँकी बुई वर्षमा पहिलेको जति पनि काम हुन सक्ने थिएन। यो अवस्थामा चुनावमा जाँदा आफैने कार्यकर्ताको जवाफ बिन पनि नेतालाई फलामको चिउरा चपाउनुजस्तै थियो।

पार्टी सञ्चालन र सरकारका कमीकमजोरीबारे दुवै समूहले जवाफ दिनुपर्छ। त्यस जवाफदेहिताबाट बच्च दुवै पक्षले रासो उपाय पाएका छन्। बाटोमा साहु आएको देख्यो कि झगडा गर्ने र कुटाकुट गर्ने एक दम्पतीको कथा छ। जिति नजीक आयो उनीहरू अन् चक्रो स्वरमा कराउँथे, "आज तैलाई छोडिनै, कि तै मरिस् कि म मरै।" साहु कर्जा मानुभन्दा पनि झगडा सुन्ने र फक्ने गर्ये। एक दिन त साहु रासो नोकरीको कुरा लिएर आउँदै थियो। त्यो दिन पनि दम्पतीमा त्यस्तै झगडा। दिक्क मान्दै साहुले नजीकैको अर्को व्यक्तिलाई रासो कमाइ हुने नोकरी दियो। ऋण चुक्ता गर्नको गान्होले झगडाको नाटक गर्दा आफूले पाउने भाग अर्कैले पाएपछि दम्पती पुरुरोमा हात लगाएर बसेछ।

वर्तमान ओली समूह र प्रचण्ड-नेपाल समूहको नाटक त्यही दम्पतीको नाटक जस्तै हो। नागरिक जवाफदेहिताबाट बच्च यिनीहरू फुटेका हुन् र संसद् विधिनबाटे फरक-फरक अभिव्यक्ति दिइरहेका छन्। बिगारेको दुवैले हो। भोलिका दिनमा उनीहरू फेरि एक नहोलान् भने पनि छैन। एमालेका तत्कालीन महासचिव मदन भण्डारीले भने का थिए, "राजनीतिमा स्थायी शत्रु र स्थायी मित्र कहिलै पनि हुँदैन।" वाम पार्टीको नजीकको मित्रशक्ति वाम पार्टी नै हुन्छ, अरु पार्टीसँग मिले कुरा आउँदै। वामदेवले पार्टी फुटाएको र जुटाएको इतिहास ताजै छ। त्यसअधि झापा विद्रोहेका माओवादी विद्रोहसम्म आइपुदा फुट्ने र जुट्ने क्रम जारी छ। यस कारण यिनीहरूको जात्रामा पछि लाग्दा धोखा पाउने र फाल्तु बनेबाहेक कही हुँदैन। नेपाली काढ्ग्रेसले निर्वाचन क्षेत्रगत प्रदर्शन गरेर चुनाव लक्षित कार्यक्रम थाल्नी गरिसक्यो। वामपन्थीहरू मुठभेड गरिरहन् या नाटक गरिरहन् लोकतान्त्रिकावादी शक्तिहरू त्यता ध्यान नदिएर जनताको घरदैलोमा पुने र सङ्घठन निर्माणमा जुट्न जस्ती छ।

नेपालमा राणाकालदेखि हालसम्मको राजनीति अध्ययन गर्दा शासकहरू जहिले पनि शक्तिकेन्द्रित नै भएको पाइन्छ। राणाकालमा सत्ता हत्याउन भएका विभिन्न काण्डलगायत २००७ सालमा राजा विश्ववनको भारत पलायन होस् वा २०१७ सालमा राजा महेन्द्रले गरेको पञ्चायतको घोषणा। २०२६ सालको जनमत सद्ग्रहमा समेत सत्ता जोगाउन भएका खेलहरू सबैको सम्बन्धितमा नहोन। त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा पहिलोपटक राजनीतिक दल एवं राजाबीच सत्ता साझेदारी गर्न सहमति भयो र अन्तरिम सरकारको नेतृत्व गर्दै रहनुभएका तत्कालीन प्रधानमन्त्री कृष्णप्रसाद भट्राईद्वारा पालामा संविधान जारी भयो। संविधान जारी भएपछि भएको चुनावमा नेपाली काढ्ग्रेसले बहुमत ल्याइ सरकार बनायो र प्रमोक्ष स्वरूपमा पुनः कृष्णप्रसाद भट्राई नै रहनुभयो। तर बहुमत प्राप्त गरेको यो सरकारलाई पनि नेकपाका तत्कालीन महासचिव गिरिजाप्रसाद कोइरालाले स्थिर रहन दिनुभएन र संसद्भित्रै काढ्ग्रेस ७४ र ३६ को समूहमा विभाजित भयो। यसै रडाकोको कारण कृष्णप्रसाद भट्राईले प्रमको पदबाट राजीनामा दिनुभयो भने गिरिजाप्रसाद कोइरालाले प्रम बन्न पुनर्नुभयो। काढ्ग्रेस त्यसपछि कोइराला र भट्राई खेमामा विभाजित भयो। भट्राई खेमाको नेतृत्व गर्दै शेरबहादुर देउलाले पार्टी नै फुटाउनुभयो। फुटको यो रोग काढ्ग्रेसमा मात्रै सीमित नरही कम्प्युनिस्ट, राप्रापालगायतका दलहरूमा पनि सरेको र अझै प्रियमान रहेको पाइन्छ। एक पक्ष सधै सत्तामा बसिरहन आतुर र अर्को पक्ष सत्ता प्राप्त गर्न चुनाव वा महाविधेशन कुर्न ईर्थै गर्न नसक्ने कारणबाट देशले प्रजातन्त्र बहालीको ३० वर्ष पार गरे पनि विकासको मामिलामा कुनै फुटको मार्न सकेको छैन। हामी किन यस्तो छौं भनेबारे विचार गर्दा हामीले पाउने बौद्धिक जवाफ भनेको हामी भूपरिवेष्टि गरीब चुनाव मुलुक र संसाधनसमेत नभएको एवं भ्राजनीती अवस्थितिका कारण यस्तो भएको भन्ने जवाफ पाइने गरेको छ। तर विगतलाई हेवाचीनले सरगरमाथामध्य आफ्नो दावी प्रस्तुत गरिरहेको एवं दावीको बहुमत रहेको गठन भएको हो। गणतान्त्रिक संविधान जारी हुँदाका ब्रह्मत भारतीय पक्षको अडानको बेवास्ता गरेको कारण भएको तेसो नाकाबादीको समयमा वर्तमान प्रम केपीशमाँ ओलीले लिनुभएको अडानले नेपालको राजनीतिमा उहाँको कदको उच्चाइ बढाउनुपर्याप्त। माओवादी दावीको हामी भावनाले ग्रस्त भई संसद् विधिनका प्रस्ताव ल्याएका हुन्। होइन भने पार्टीगत कुरा नमिले पार्टीभित्रै मिलाउने अग्रामामी सोच राखेर खेलको नियम स्वीकार गर्न त्यार हुनुको सट्टा सत्तामा बसिरालाल संसद् नै विधिन गरी सत्तासीत हुन 'प्यार और जङ्ग मैं सब जायज' भन्ने परम्परागत नेपाली राजनीतिक निर्वाचनमा ओलेलमा पर्नेछ। आखिरमा यस्तै देशलाई के दिनेछ भन्ने सोच्चा गरीबी, अशिक्षा र दुर्गतिका साथै लिपेक एवं कालापानीका मुद्दा ओलेलमा पार्न मात्रै होइन सदाहाँ निस्तेज पार्न ओलीको राजनीतिक जीवन समाप्त गर्न खेल हो जस्तो लाग्छ जसको 'हनी द्रायप'मा हामी प्रम पर्नुभयो। हुतत चिनियाँ पक्षले उद्धारको विवरहन तर य्यहरचना यति बलियो छ कि तत्कालै तोड्न भन्ने सम्भव देखिँदैन। कालापानी विवादबाटे अडान लिनेबेला कमरेड ओलीले फिर्ता ल्याउन सकिएला? भनेत व्यक्त गर्नुभएको शङ्का भन्ने सही सावित हुनेछ तर त्यसको मूल्य नेपाली जनताले लामो समयसम्म बैहोर्नपैर्न देखिन्छ।

दुई तिहाइको सरकारको नेतृत्व गर्न उपलो जस्तो नेकपाका कारण चुनावमा जानुपरेको भए जनताको बीचमा के मुद्दा लिएर जाने समस्या खडा भएको छ। यो अवस्थामा चुनावमा जाँदा आफैने कार्यकर्ताको जवाफ बिन पनि नेतालाई फलामको चिउरा चपाउनुजस्तै थियो। प्रस्तुति नेकपाको कारण काढ्ग्रेसले राजनीतिमा भएको चुनावमा नेपाली काढ्ग्रेसले बहुमत ल्याइ चुनावमा जानुपरेको भएको आन्दोलनमा पहिलोपटक राजनीतिक दल एवं राजाबीच सत्ता साझेदारी रहने सहमति भयो र अन्तरिम सरकारको नेतृत्व गर्ने र त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा विभिन्न काण्डलगायत २००७ सालको जनमत सद्ग्रहमा समेत सत्ता जोगाउन भएका खेलहरू सबैको सम्बन्धितमा नहोन। त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा पहिलोपटक राजनीतिक दल एवं राजाबीच सत्ता साझेदारी रहने सहमति भयो र अन्तरिम सरकारको नेतृत्व गर्ने र त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा विभिन्न काण्डलगायत २००७ सालको जनमत सद्ग्रहमा समेत सत्ता जोगाउन भएका खेलहरू सबैको सम्बन्धितमा नहोन। त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा पहिलोपटक राजनीतिक दल एवं राजाबीच सत्ता साझेदारी रहने सहमति भयो र अन्तरिम सरकारको नेतृत्व गर्ने र त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा विभिन्न काण्डलगायत २००७ सालको जनमत सद्ग्रहमा समेत सत्ता जोगाउन भएका खेलहरू सबैको सम्बन्धितमा नहोन। त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा पहिलोपटक राजनीतिक दल एवं राजाबीच सत्ता साझेदारी रहने सहमति भयो र अन्तरिम सरकारको नेतृत्व गर्ने र त्यसपछि २०४६ मा भएको आन्दोलनमा विभिन्न काण्डलगायत २००७ सालको

१३. चिराइतो (सुअर्शिया चिरायता)

यो जङ्गलमा पाइने तीतो द्रव्यको रूपमा भएको कारण किराततिक्त पनि भनिन्छ। किरात र चिरेट्टा यसको अन्य नाम हो। चरक अनुसार यो तिक्त स्कंध तृष्णा समूहमा तथा सुश्रुत अनुसार आरग्वथ समूहमा गनिन्छ।

बानस्पतिक परिचय- यो उचाइमा पाइने बोट हो। यसको क्षुप दुईखिंच चार फिट अरलो एक वर्षायु वा द्विवर्षायुको हुन्छ। यो हिमालय प्रदेशमा चारदेखि दश हजार फिटको उचाइमा फल्छ। नेपाल यसको मूल उत्पादक देश हो। कहीकै तै मध्य भारतको पहाडी इलाका र दक्षिण भारतको पहाडमा यसलाई उचाइमा प्रयास गरिएको छ।

यसको काण्ड स्थूल आधादेखि डेढ मिटर लामो, शाखायुक्त गोलो र अगाडितर चार कुना भएको पीतवर्णको हुन्छ। पात चौडा, भालाकार १० सेन्टिमिटरसम्म लामो ३ देखि ४ सेन्टिमिटर चौडा अग्रभाग चोखो हुन्छ। तल दूलो तथा माथि छोटो हुँदै जान्छ।

फूल हरियो-पहेलो रङ्गको बीच-बीचमा बैग्नी रङ्गाकार चित्रित, अनेक शाखायुक्त पुष्पदण्डमा लागेको हुन्छ। फूलको बाहिरी र आभ्यन्तर कोष ४-५ खण्डको हुन्छ तथा प्रत्येकमा दुईवटा ग्रन्थि हुन्छ। फल लामो गोलो छोटो एक चौथाइ इन्चको अन्डाकार हुन्छ तथा बीउ बहस्तर्ख, छोटो, बहुकोणीय एवं चिल्लो हुन्छ। वर्षा क्रृतुमा फूल फुल्छ। फल जब वर्षाको अन्यसम्म पाक्छ तब शरद क्रृतुमा यसलाई सङ्घर्ष गरिन्छ। यस बोटमा कुनै विशेष गन्ध दुईन तर स्वाद भने तीतो हुन्छ।

पहिचान मिलावट शुद्धाशुद्ध परीक्षा- यसको पञ्चाङ्ग र पृष्ठ प्रयुक्त हुन्छ। सहजे उपलब्ध नभएकोले यसमा मिलावट निकै हुन्छ। पञ्चाङ्गमा पनि प्रधानता काण्ड नै हुन्छ, जुन दुई-तीतो फिट लामो हुन्छ। यसको बोका च्याटो, भित्रतर्फ केही मोडिएको तथा बाहिरतर्फ खैरो रङ्गको र भित्रावाट गुलाबी रङ्गको हुन्छ। चपाउँडा छाला रेशावार कुरुकुरी, टर्रो हुन्छ। बोकाभित्र सूक्ष्म रेखा देखिन्छ।

सुअर्सिया चिराइतोका कैयौं प्रजातिको प्रयोग मिलावटमा पंसारीगण गर्न्छ। यसमा केही हुन्छ मीठो वा पहाडी चिराइतो (सुअर्सिया अंगस्टिफोलिया) सुअर्सिया अलाटा, बाइमैक-लाटा, सिलिटा, डेनिसिकोलियो, लाबी, माइनर, पैनीकुलैटा। यस अतिरिक्त चिराइतोमा कालमेघ (एन्डोप्राफिस पैनीकुलैटा) तथा मंजिष्ठा (रुचिया कार्डियफोलिया)को पनि मिलावट गरिन्छ। कालमेघलाई हरियो चिराइतो नाम दिइएको छ। यसको पहिचान गर्ने एकमात्र तरीका छ- हेर्वा एकसरह भएपनि शेष स्वादमा अर्थ तीतो वा मीठो हुन्छ। बोकाभित्रको बनावटलाई ध्यानले हेर्वा पनि भेद पत्ता लगाउन सकिन्छ। अनुप्रस्थ काटमा मज्जाको भाग स्पष्ट देखिन्छ। यो कोमल हुन्छ, सजिलै प्रथक देखिन्छ। शेष परीक्षण रासायनिक विश्लेषणको आधारमा गरिन्छ। जस अनुसार तिक्त स्त्रव कमसेकम १.३ प्रतिशत हुनुपर्छ।

मीठो चिराइतोको डाँठ आयताकार हुन्छ तथा असली चिराइतोको तुलनामा मज्जाको भाग अपेक्षाकृत कम हुन्छ। शेष स्त्रव मिलाएर औषधिलाई यसको विश्लेषणको आधारमा गरिन्छ। जस अनुसार तिक्त स्त्रव कमसेकम १.३

जडीबुटीद्वारा स्वास्थ्य संरक्षण

सकिन्छ।

सङ्घर्ष-संरक्षण-कालावधि- बोटलाई औषधि प्रयोजनको लागि फल

उत्तम प्रतिसङ्कामक (एन्टिबायोटिक) ज्वरघट, जीवीरीशक्ति बर्धक तथा जीवाणु कृमि-नाशक मानेका छन्।

जीवेम शरद: शतम् डा. शरत् चन्द्र शरद क्रृतुमा घोषका अनुसार यो एकत्रित गरिन्छ। यस्तो सङ्घर्षहित टाइफाइड ज्वरो र बीच-बीचमा रोकिएर चिराइतो एक वर्षसम्म प्रयुक्त हुन सक्छ आउने इन्टरमिटेन्ट फिभरसमा पनि तकै

वेळ अफ इन्डियाका विद्वान् वैज्ञानिकका अनुसार चिराइतो एउटा यस्तो गन्धहीन तीतो पदार्थ हो, जसको कषायता (एस्ट्रिन्जेन्सी) निकै कम हुन्छ। एलोपैथी सिद्धान्त अन्तर्गत यो निकै समयसम्म ब्रिटिश र अमेरिकन फार्मेकोपियाको एउटा महत्वपूर्ण औषधि रह्यो।

चिराइतोको बोकालाई सुकाएर अनाद्र-शीतल स्थानमा बन्द डिब्बामा राख्नुपर्छ। उपयोगी हुन्छ। उनका अनुसार यो वैद्यल अपनाएको एउटा श्रेष्ठ औषधि हो।

गुणकर्त्तव्यसम्बन्धी विभिन्न मत- यसलाई लगभग सबै विद्वान्‌हरूले सम्मिलित ज्वर, ब्रण, रक्त, दोषहरूको सर्वश्रेष्ठ औषधि मानेका छन्। भाव

उपयोगी हुन्छ। उनका अनुसार यो वैद्यल

प्रयोगाएको एउटा श्रेष्ठ औषधि हो।

किरात: सारको रक्षाशीतलस्तित्तको लघुः।

सन्निधित्त ज्वरश्वास कफ

पित्ताशावाहनुत्।

कासशोथ तुषा कुण्ठ ज्वर द्रव्य

कृमिप्रणात्॥

यसैले यो एक प्रकारको प्रतिसङ्कामक औषधि हो। यसले ज्वर उत्पन्न गर्ने मूल कारणलाई निवारण गर्न्छ। यसै प्रकार यो तीतोपनको कारण कफ-पित्त शामक तथा उष्ण-वीर्य भएकोले वातशामक हुन्छ। यी सबै दोषको कारण उत्पन्न कैनै पनि सङ्क्रमणवाट यसले मोर्चा लिन्छ। कोढ, कृमि तथा व्रणलाई मेटाउँछ।

वैद्य अफ इन्डियाका विद्वान् लेखकका अनुसार जीर्ण विष ज्वर आफ्नो स्वरूप बहुधा ज्वररूपमा प्रकट गर्नेन, अपितु अजीर्णा, अर्जिनमन्दता र हलुका तापमानमा वृद्धिको रूपमा नै देखिन्छ। यी लक्षणको समूल नष्ट गर्नमा चिराइतो निकै उपयोगी हुन्छ। चिराइतोको ज्वरघटन वैद्यलको लिन्पर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

लिनुपर्छ।

आधुनिक मत- एलोपैथी, आयुर्वेद,

होमियोपैथी र युनानी सबैमा एकै स्वरूप

यसको ज्वर र रुपमा प्रसिद्ध हुन्छ। यसको क्वाथ वा चर्ण कुनै मधुरवाहकसँग अनुपात भेदानुसार

</

